

Verslag van ons bezoek aan de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven op 3 november

Wij, de leerlingen van het 6de jaar Menswetenschappen trokken, samen met Mijnheer Van Wolputte en Mevrouw Veulemans naar de rechtbank van eerste aanleg te Leuven. Er was ons beloofd dat dit bezoek de moeite waard was. Hoewel, uitzonderlijk, organisatorisch niet alles op wieltjes liep, mogen we toch wel zeggen dat we heel wat geleerd hebben en dat onze interesse voor justitie in België zeker aangescherpt werd. We werden eerst verwezen naar de correctionele rechtbank waar een zitting bezig was. Toch wel een beetje spannend. Het geschil ging over een diefstal met geweld. We hoorden er vooral het pleidooi van het openbaar ministerie, ook de advocaat van de beklaagde nam het woord en de getuige werd gehoord. Vooraleer de rechter het vonnis uitsprak, en dat hadden we toch graag gekend, moesten we weer terug naar de assisenzaal waar onderzoeksrechter Decoux ons uitleg gaf over de verschillende stappen in een gerechtelijk onderzoek. Wat ons vooral bijgebleven is, was de nadruk die hij legde op het belang van het goed nemen van de eerste vaststellingen van de feiten om bewijsmateriaal te verzamelen. Ook prees hij de bijdrage van deskundigen van het gerechtelijk labo waarop het gerecht in Leuven zich kan beroepen. Tenslotte wees hij er ook op dat het de onderzoeksrechter is die schuld moet bewijzen. Het komt er dan ook op aan om op het juiste moment met de juiste bewijsstukken voor de dag te komen om de echte schuldige te doen bekennen. Als het onderzoek afgelopen is wordt het dossier doorgegeven aan de procureur. De onderzoeksrechter mag immers niet beslissen of de beklaagde veroordeeld of vrijgesproken wordt.

Meester Lambrecht wees ons verder op het verschil tussen de strafrechterlijke en de burgerlijke rechtbank. Burgerlijke rechtszaken worden vooral schriftelijk behandeld. Waar de correctionele rechtbank straffen uitspreekt op basis van het samengestelde dossier wordt bij een assisenproces door de volksjury geoordeeld op basis van wat tijdens het proces gezegd wordt. De jury kan het dossier zelfs niet inzien. Het is dus een puur mondeling gebeuren.

Omdat we voor de uitleg in de assisenzaal zaten, kon hij ons heel concreet tonen waar de voorzitter, het openbaar ministerie, de jury, de beklaagde en hun advocaten plaats namen. We leerden ook de verschillende soorten straffen kennen, vernamen hoe een volksjury wordt samengesteld en bezochten ook de zaal waar de jury samenkomt om te overleggen over de schuldvraag. Omdat er mensen in de cellen zaten, mochten wij er geen kijkje gaan nemen wat we spijtig vonden.

De voorziene tijd was ondertussen voorbij en de trein wachtte niet. Een verdere rondleiding o.a. naar de politierechtbank zal dus voor een volgende keer zijn.

En zijn er onder ons die nu misschien ambitie hebben gekregen om later op de rechtbank terecht te komen? Beroepshalve dan liefst. Als advocaat of misschien als justitieassistent in het Justitiehuis op de Bondgenotenlaan dat los moet gezien worden van de rechtbank maar er wel mee samenwerkt?

We kregen tenslotte nog elk een mooie brochure mee over 'Justitie in België' en een aantal aanvullende folders waarmee we onze kennis nu verder kunnen verdiepen.

De leerlingen van 6 Menswetenschappen.